

for det foreliggende Forslag. Den Uenighed, som der har været, har kun gjældt den Maade, hvorpaa Tanken skulde udføres i Livet, idet vel hele Udvalget var enigt om, at de Indskrænkninger, som vare satte i Lovforslaget, vare altfor omfattende, men endeel af Udvalget, ja Fleertallet meente, at man burde gaae ikke saaa ganstke lidt videre i Henseende til en større Frihed for dem, der vilde benytte sig af Lovforslaget. Ved gjensidig Smødekommens Hylfedes det imidlertid saavel Udvalgets Medlemmer indbyrdes, som ogsaa Udvalget i Forbindelse med Ministeren, at komme til en saadan Enighed, at de Endringsforslag, som nu foreligge, igrunder kunne betragtes som udgaaede fra hele Udvalget. Der er et enkelt Medlem, det ærede Medlem for Mariager (Sac. Jensen), som har forbeholdt sig sin Stemmegjening imod Loven, men som dog ikke har villet stille Endringsforslag til at forandre Loven i den videregaaende Retning, som han kunde ønske. Under disse Omstændigheder troer jeg at kunne indskrænke mig til kort at omtale de foreliggende Endringsforslag, for at gøre opmærksom paa, hvad det er, der har bevæget os til at stille dem, og i hvad Forhold de staae til det forelagte Lovudkast. Jeg maa maaskee først tillade mig at rette et Par Feil, som have indsnæget sig i den Gjengivelse, som findes i Betænkningen Spalte 104—105, af den Skikkelse, § 1 vilde faae, hvis Endringsforslagene blive vedtagne. Denne Gjengivelse er sat i Klammer, og vil selvfølgelig ikke komme under Afstemning, men det turde dog være rigtigt strax at gøre opmærksom paa de Feil, der have indsnæget sig heri, om de end ikke have nogen stor Betydning, nemlig i Slutningen af første Stykke: „at Kredsen i Forbindelse med en af Følgekirkenes Præster, som ikke har nogen Ansættelse i denne,“ istedetfor: „som ikke har nogen anden Ansættelse i denne,“ og i Slutningen af andet Stykke: „i Overensstemmelse med Lov af 4de April 1855,“ hvor der skal tilføies: „§ 2.“

Det første af vore Endringsforslag angaaer Titlen; den dobbelte Benævnelse „Valg og Hjælpenigheder“ (ansæe vi nemlig ikke for hel-
 aae over i det daglige Liv. Skulde man vælge

imellem dem, forekommer det os, at man ubetinget maatte foretrække „Valgmenigheder“ som det Udtryk, der klartest kan forståes af Alle, og som det, der betegner det særlige Forhold, som finder Sted i saadanne Menigheder, deels mellem Medlemmerne indbyrdes og deels mellem Menigheden og dens Præst, hvorefter Hjælpenigheder“ let fremfalder en noget urigtig Forstaaelse, idet der vel kan tales om en „Hjælpepræst og en Hjælpekirke, men neppe om en Hjælpenighed, da den Menighed, som bliver tilbage, efterat den anden Menighed har udsiddt sig, ikke kan siges at blive hjulpen af denne. — Med Hensyn til vort andet Forslag da gaaer det ud paa, at Ordene i § 1, Linie 2—4 „til desto hyldigere Tilfredsstillelse og kirkelig Orden“ skulle udgaae. En saadan Begrundelse pleier ikke at findes i vore Love, og den kunde vel ogsaa i enkelte Tilfælde fremkalde Vanstælligheder, da det vel ikke altid vil være let at afgjøre, om det virkelig er denne Grund, der driver en Kreds til at ønske en saadan særlig Ret. — Forslaget under Nr. 3 angaaer kun Sprogformen, idet Ordene: „de i det Følgende anførte Betingelser“ forandres til: „følgende Betingelser“, en Forandring, som vi have troet vilde være klarere og bestemtere. — Forslaget under Nr. 4 gaaer ud paa at ombytte Ordet: „Foreningen“, med: „Kredsen“, idet vi have anseet det for rettest, da dette Ord engang er brugt, at beholde det samme Udtryk; thi det er dog i Grunden det samme Begreb, som skal betegnes, om der end maaskee vil kunne paavises en lille Forandring i Tanken. — Forslaget under Nr. 5 tilsigter derimod Forandringer, af større Betydning, Forandringer, som flere af Udvalgets Medlemmer have tillagt en ganstke særdeles Vægt. Vi have nemlig foreslaaet, at det istedetfor et Bedehuus skulde være tilstrækkeligt at sætte en Befal, som dog ikke maa anvendes til anden Brug, end den almindelige Gudstjeneste og de kirkelige Handlinger der. At forlange et særligt Bedehuus maa vistnok betragtes som en aldeles overflødig Foranstaltning, idet Følgekirken allerede nu benytter Befale med fælles Birtning som særlige Kirkebygninger, og det er derhos en Forandring, som uregterlig gjør Loven meget tryk-